

[Albertsen]

ler ingen mulighed for. Vi er en mindretals-regering.«

Senere hedder det i det, der har mere relation til dagens spørgsmål fra min side (samstedts, sp. 18):

»På medieområdet – og specielt når det gælder radio og TV – er der i særlig grad brug for en politik, der kan føre til større frihed og til øgede valgmuligheder.«

På den baggrund mener jeg det er bemærkelsesværdigt, at statsministeren har henvendt sig til radiatorrådet med henblik på at gennemføre en ganske bestemt politik. Det kunne i den forbindelse interessere at vide i relation til det skriftlige spørgsmål, i hvilket omfang statsministeren har udfoldet interesse for langt større procentuelle stigninger på meget vigtige områder, der har direkte relation til menneskets arbejdskraft, dets mulighed for overhovedet at gennemføre en daglig tilværelse. Jeg imødeser statsministerens redegørelse herfor.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Allerede den 5. oktober sagde jeg her i folketinget, at regeringen ville nedbringe de offentlige virksomheders underskud gennem besparelser og takstforhøjelser. Baggrunden var jo et helt uholdbart underskud på de offentlige finanser. Siden efteråret har regeringen arbejdet på den enorme opgave, det er bare at bremse væksten i underskuddene, og som det vil være hr. Albertsen bekendt, har alle dele af det offentlige, herunder kommunerne og de offentlige virksomheder, men ikke Danmarks Radio, fået pålagt at bidrage til nedbringelsen af underskuddet. I den udstrækning besparelser og rationaliseringer ikke er nok, er regeringen nødsaget til også at forhøje takster og gebyrer, men på intet område er der tale om at forhøje takster m.v. for at finansiere en udvidelse af det offentlige aktiviteter. Det må netop nu være linjen.

På et tidspunkt, hvor regeringen som sagt er tvunget til at holde igen, bl.a. på følsomme sociale områder – og jeg ved, at de jo også interesserer hr. Albertsen meget – og på et tidspunkt, hvor det netop er lykkedes at opfylde regeringens indkomstpolitiske mål-sætning, at begrænse lønstigningen til 4 pct. om året, kan man ikke forvente, at regeringen skal bifalde, at Danmarks Radio gennemfører en udvidelse af aktiviteterne, en

udvidelse, der vel at mærke ikke finansieres ved en gennemgribende rationalisering eller ved kompenserende besparelser eller ved en omfordeling af de eksisterende økonomiske ressourcer, men finansieres ved en forhøjelse af licensen, en forhøjelse, der oven i købet ganske klart overstiger den gennemsnitlige stigning, vi kan forvente i lønindkomsterne. Det er baggrunden.

Albertsen (S):

Jeg tror, det er Chesterton, der engang har sagt: »Har De nogen sinde lagt mærke til, at folk aldrig svarer på det, man spørger om? De svarer på det, de tror man spørger om.« Det passer næsten som fod i hose til det, jeg fik som svar fra statsministeren, for det, jeg spurgte om, var, i hvilket omfang statsministeren har rettet henvendelser til instanser og led i det parlamentariske og i det demokratiske system, vi har, med henblik på at fastholde et rimeligt prisniveau. Det svarede statsministeren ikke på. Han gav mig en belæring om balance i regnskaber, nødvendig regulering osv.

Statsministeren er jo ikke i tvivl om, at vi har en styrelse for Danmarks Radio, som blev nedfældet i lovgivning i 1973, og hvor man har fastlagt proceduren for budgetlægningen og licensfastsættelsen. Derfor forekommer det mig, at den henvendelse, statsministeren kom med på det tidspunkt på dette lille, begrænsede område, hvor det drejer sig om regulering på et halvt hundrede kroner om året, skal ses på baggrund af, hvad der er sket på andre områder, f.eks. at man i den kommune, hvor både statsministeren og jeg bor, har forhøjet vuggestuetaksterne med vist over 3.000 kr. om året, for det er noget, der i højere grad berører den enkeltes økonomi, end det beløb gør, vi her taler om.

Jeg fik altså ikke det svar, jeg havde bedt om; jeg ved ikke, om det fornyede spørgsmål kan give anledning til, at statsministeren svarer på det oprindelige spørgsmål.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Hr. Albertsen tager ganske fejl, hvis han tror, at jeg gør forsøg på at svare på, hvad jeg forestiller mig at hr. Albertsen tror eller tænker. Det ville være alt for ambitiøst af mig at gøre et sådant forsøg.